

Prihovor starostu

Vážení občania,

opäť sme starší o zopár mesiacov a čas určený na vydanie našich novín už uplynul, ale z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti som rád, že vychádzajú aspoň teraz. Vopred sa ospravedlňujem, že môj prihovor bude dlhší, ako obyčajne, ale posledný vyšiel pred polrokom a odvtedy sa veľa vecí zmenilo.

Hneď v úvode sa chcem dotknúť témy, ktorej venujem v poslednom polroku jednoznačne najviac času. Jedná sa o výstavbu nájomných bytov. Táto možnosť sa stretla s obrovským záujmom hlavne mladých rodín, čo znamená, že u nás naozaj existuje bytový problém, ktorý je potrebné riešiť. Z každej strany ma prenasledujú otázky – čo sa deje, čo je nové, kedy začneme stavať? Aby som pravdu povedal, jednoznačnú odpoveď zatiaľ sám neviem, ale pevne verím, že čo najskôr. Vy, ktorí ste stavali viete, čo všetko je dnes potrebné absolvovať ešte pred samotným zahájením výstavby. Tak si predstavte, že idete stavať nie jeden byt, ale 38. Aj keď sa všetko pripravuje ako rýchlo sa dá, predsa sa nedá vyhnúť rôznym lehotám, zdržaniam a nepredvídaným okolnostiam, ktoré je nutné vyriešiť. Po rôznych peripetiách hlavne s vysporiadaním pozemku sme momentálne v štádiu pred vybavením stavebného povolenia. Až po jeho vydaní budeme môcť žiadať dotáciu. Schválenie finančných prostriedkov však nebude záležať od nás a tak až potom budeme naisto vedieť, či sa realizácia akcie uskutoční. Dúfam však, že sa všetko podarí a pretože sa dá očakávať, že po Novom roku opäť stúpnu ceny, veľmi radi by sme začali už na jeseň. Viac sa tejto téme venujem v samostatnom článku týchto novín.

Vzhľadom na to, že posledné noviny vyšli dávnejšie, udialo sa toho veľa. Chcem však šetriť miestom a tak spomeniem iba to najpodstatnejšie.

Začnem tým, že by som chcel verejne poďakovať pánovi Ing. Eduardovi Teplanskému za realizáciu osvetlenia cintorína. Pretože to bola náročná akcia, venoval jej veľa času, ktorý ubral svojej rodine a tak ďakujem aj jeho manželke a deťom za pochopenie a trpezlivosť, keď trávil večery v dielni. Zároveň ďakujem aj obecným pracovníkom, ktorí výdatne prispeli k tomuto dielu (a nielen k tomuto) a aj ich zásluhou sme zase v niečom prví na okolí a to sa vždy pamätá. Pritom sme mysleli dopredu a osadenie svietidiel je riešené tak, aby sa mohlo v budúcnosti po prípadnom rozšírení hrobov pokračovať s osvetlením ďalej. Aby sme v reprezentácii obce išli ešte ďalej, jeden kábel sme položili do zeme aj k soche Panny Márie, ktorú sme osvietili tak, aby pohľad na ňu sprevádzal vchádzajúcich alebo vychádzajúcich z našej obce aj v tme. Po vonkajšom osvietení kostola máme teda zmodernizovaný aj cintorín a ja verím, že oceníte nielen to, ale aj nainštalovanie zásuviek na 380 V na všetkých stĺpoch osvetlenia, ktoré budú môcť byť využívané pri použití miešačky. Takže s touto elektrifikáciou, vybudovaním nového vodovodu a osvetlenia na cintoríne smerujeme v súlade s volebným programom k uľahčeniu a modernizácii života v našej obci. Iste ste postrehli, že osvetlenie sochy Panny Márie a cintorína spolu s bočným a zadným halogénom pri kostole nesvietia celú noc. Pretože je to ekonomickejšie a určite aj praktickejšie, boli nainštalované spínacie hodiny tak, že osvetlenie zapne spolu s verejným osvetlením a vypne o 22.00 hod. Svietiť necháme iba halogén od obce svietiaci na prednú časť kostola, pretože tá je z obce najviac vidieť.

Na začiatku jesene sa nám podaril významný finiš vonkajších prác. Boli sme úspešní a podarilo sa nám opäť získať materiál – asfaltovú drť – ktorá je veľmi žiadanou a hľadanou surovinou na cesty. Podarilo sa nám urobiť celú komunikáciu od Stanovišťa k Domu smútku, kde bolo zároveň rozšírené parkovisko a taktiež pokiaľ nám vyšiel materiál položili sme taktiež novú vrstvu cesty na Svätomartinskej ulici. Ďalej na základe žiadostí občanov sme natiahli čiastočný úsek komunikácie na prípojnej ceste k ulici Na Trnie v tzv. Prílaze oproti domu pána Bojňanského. Taktiež sme opäť zacelili jamy na ďalších cestách v obci, predovšetkým na Stanovišti a na Športovej ulici. Tu by som chcel vyzdvihnúť snahu a poďakovať za prácu občanom, ktorí namiesto hlásenia sa na Okresnom úrade práce odpracovali bezplatne niekoľko dní v prospech obce. Mohli sme síce pokračovať v budovaní komunikácie na Nové Sady, ale tentoraz dostali prednosť cesty priamo v obci, pretože nie sú práce v najlepšom stave. Viac sa tejto téme venujem v samostatnom článku.

Ďalej vás chcem informovať o tom, že do bývalej obradnej miestnosti v Kultúrnom dome bola dočasne presťahovaná knižnica. Dôvod je ten, že sme sa rozhodli vyhovieť žiadosti rodičov a Základnej školy, aby mohla byť v miestnosti knižnice zriadená telocvičňa pre deti.

Podľa vyjadrenia nitrianskeho riaditeľa Slovenských telekomunikácií sa už finišuje na realizácii digitálnej ústredne v našej obci. Spustená by mala byť v dohľadnom čase a tým by mal byť ukončený celý proces telefonizácie, teda jedného z najdôležitejších bodov môjho volebného programu. Verím, že výhody digitálnej ústredne ocenia všetci používatelia telefónov. Nebudem ich tu rozoberať, pretože to je vecou telekomunikácií. Jednu však spomeniem – je to podrobný výpis hovorov, ktorý je jednou z možností digitálnej ústredne tak, aby ste si mohli presne skontrolovať, za čo platíte. Telekomunikácie by mali realizovať ešte jednu akciu a tou bude pokládka optických káblov, čím sa aj naša obec pripojí k dielu na trase Nové Sady – Báb. S týmto však naša obec nebude mať žiadne starosti a navyiac to prispeje k vyššej kvalite faxového a dátového spojenia, teda aj internetu.

Ďalej sme dostali náš potok Blatina do plánu čistenia a rozšírenia koryta u Povodia Váhu, ktoré sa uskutoční v roku 2003.

Na záver vám prajem príjemné prežitie hodov v kruhu svojich blízkych a pevné zdravie pred nastupujúcou jeseňou. Ak by som si výnimočne mohol aj ja niečo priať, dnes by to asi bolo pružnejšie myslenie a väčšiu dôveru a pochopenie u niektorých spoluobčanov v niektoré moje kroky, lebo niekedy som už skutočne unavený z neustáleho vysvetľovania niečoho (hlavne v novinách). Žime už v 21. storočí a podľa toho aj rozmýšľajme. Vždy pozerajme na konečný efekt a nerobme unáhlené uzávery po niekoľkých krokoch. Buďme radi za všetko dobré, čo sa nám podarí, lebo inde to môže byť ešte horšie. Pozerajme na všetko tak, ako sa to dá urobiť a nie tak, ako sa to nedá. Volá sa to pozitívne myslenie. Vždy sa dá nájsť veľa dôvodov, čo sa ako nedá, ale ja nie som ten typ. Všetky prekážky sa dajú skôr či neskôr prekonať, alebo sa treba o to aspoň pokúsiť.

Marián Lukáčik
starosta obce

Pozdrav z Azerbajdžanu

Baku, 29. júna 2001

Pozdrav v Pánovi.

Pokoj a dobro! Prežili sme ďalší mesiac a chcem sa s vami s nejakou tou myšlienkou podeliť. Teploty v noci dosahujú okolo 25°C a cez deň 35°C a tak aj keď sedíme, tak sa potíme. Je to príjemný pocit, ako keby sme niečo robili. Zatiaľ nič strašné, domáci hovoria, že je to začiatok útrap. Tu sú už mesiac prázdniny, ale u nás to vyzerá ako v škole. Otec Dano chodí do mesta na kurz azerbajdžančiny, Štefan na angličtinu a ja ako poriadny žiak mám voľno. Ale vôbec sa nenudím, farbím všetky okná, dvere a mreže a pritom si spieval „tshut-tshut nestshitajetsa“. Štefan si pri futbale vytkol ľavé koleno, našťastie mu to hneď sadlo na miesto, ale opuchlo a 2 týždne chodil z námahou krívajúc. Dano bol v Moskve na oslavách 10. Výročia založenia katolíckej cirkvi v bývalom ZSSR. Zúčastnilo sa tam 20 biskupov, 115 kňazov a kopa laikov. Štvrtého júna sme už netrpezlivo čakali slovenské lietadlo s futbalistami a v kútiku srdca verili, že príde aj otec provinciál. Keď sa vyhrnula 21-tka tak to bol super pocit vidieť toľko Slovákov v Baku na letisku. Za nimi Amužstvo v oblekoch, skoro ako profesionáli a za nimi asistenti, novinári no a medzi nimi aj salezián, kňaz, provinciál, otec, proste don Vlado. A tak sa nepotvrnilo staré známe porekadlo, že zíde z očí, zíde z mysle. Verím, že niečo napíše, čo sme tu prežili a potom vám to pošle. Mňa veľmi povzbudil, aby som písal aj ďalej (až dokiaľ sa to nenaučím) a že niektorí z vás to prečítajú celé aj niekoľkokrát a to je už čo povedať, s tým majú problém aj špičkoví novinári. O zápase chcem napísať, že zázraky sa dejú aj v tejto dobe a už aj v Baku. Naše farničky to skomentovali, že Slováci hrali slabo a Azerbajdžan ešte slabšie, ale ja som chcela aby vyhrali aj naši aj vaši. Nakoniec bol s nami na štadióne aj 11 ročný Jura a ten chcel ešte tretiu tretinu a mal dojem, že Azerbajdžan vyhral.

14. júna bol Štefan na koberčeku u štátneho tajomníka pre náboženské veci pána Ibragimova. Informoval sa na činnosť, čo robíme, koľko máme omší, či chodia domáci, či máme knižnicu a aké knihy a či k nám chodí mládež. Dúfame, že to nebolo nič iné, ako pracovné stretnutie. 17. júna bolo na ruskej omši prvé sv. prijímanie. Prijali ho: Nataša 40, Dzula chanum 75, Vala chanum 65 a Roza 60. To číslo nie je hmotnosť, ale roky.

V tomto týždni nás objavili čečenské ženy, ktoré sa dozvedeli o našej pomoci a to by ste mali počuť tie zážitky. Tu je aspoň jeden z nich. Prišla mladá žena, má 2 deti, muža invalida – je hluchý a na jedno oko nevidí. Doma im zbúrali 3-izbový dom a do Ruska ich nepustili, tak išli do Dagestanu, ale tam ich je veľa a tak prišli až sem. Putujú už 10 mesiacov a momentálne sú natlačení vo vagóne. Nemajú peniaze a ani dokumenty, sú hladní a nemajú si čo obliecť. Ďakovala mi, že som ju vypočul a povedal, aby prišla v sobotu poobede. Nevie, čo budeme ďalej robiť, pretože keď pomôžeme jednej, príde ďalších päť a ja sa cítim ako družstevník voziaci vrecia potravín. Nič to, sme tu na to, aby sme pomáhali, tak pomôhame. Po veľkom hľadaní sme konečne našli chatu alebo lepšie povedané starý dom v ktorom už 5 rokov nikto nebýva. Je to 30 km od nás a asi 1 km od mora s pekným výhľadom a s veľkou záhradou. Keď sme tam išli prvýkrát hovoril som si, že je to ako betlehemská maštaľ s tým rozdielom, že tu sú aj dvere, ale som povedal sv. Jozefovi – no vidíš, keby si tam mal dvoch saleziánov, trochu viac času a peňazí, aj z tej maštale by sme spravili celkom slušnú izbu. Všetko sme vymaľovali, vyzametali a keď tam dáme nejaké závesy alebo nástenky bude to super. Prvý tábor máme 15. – 29.7. a druhý 5. – 19.8. a až sa

neutopíme alebo nezhoríme, tak vám niečo napíšem až koncom augusta. Posledná správa, konečne som bol aj ja chorý, rozbolela ma ľavá oblička, údajne sa mi tam pohli kamienky, bol som nútený ísť do turecko-americkéj nemocnice, kde ma odborne ošetrili a za 5 hodín som nevedel, že ma niečo bolelo. Bol som už aj na kontrole a všetko je v poriadku. O mesiac sa mi pokúsia jeden väčší kameň rozbiť. Teraz ma liečia babky, aký čaj a koľko mám piť a Dano mi zase hovorí, to nepi ale pivo a melóny ťa vyliečia. Mne sa to druhé pozdáva viac a čo vám? Prajem vám pekné prázdniny, menej starosti zo sebou a viac radosti s druhými a s očami upretými na domov tam hore sa s vami lúči Marián.

Baku, 3.septembra 2001

Ahojte!

Pozdravujem všetkých hladných po Azerbajdžanských správach. Aj keď prázdniny tu trvajú nekonečné 3 mesiace, predsa len aj tie skončili a detičky nastúpili 1.septembra do školy. Keďže sme tu mali leto ako vystrihnuté z obrázkov, poďme k letným akciám. Ako som už písal, mali sme dva turnusy táborov. Najprv bol dvojtýždňový tábor pre deti z našej farnosti. Brali sme iba deti z farnosti kvôli tomu, aby sme mohli robiť aj výuku katechizmu. Celkove bolo 15 detí od 8 do 16 rokov. Program bol nasledovný. Ráno o 8.00 hod. bola rozcvička, po nej modlitba, potom raňajky a okolo 10.00 hod. sme išli na more. Po návrate z mora sme mali hodinku katechizmus. Keďže boli deti unavené z plávania, katechizmus prijímali bez odporu.. Hoci sú to deti rodičov, ktorí pravidelne navštevujú bohoslužby zistili sme, že sú ešte silno v zajatí rozličných povier, čarov, zaklínaní a horoskopov. Potom bol obed a po ňom tichý čas. To znamená, že sme išli spať. A nielen podľa mňa to bola najlepšia časť denného programu. V takých horúčavách – v tieni bolo 40°C – je to najrozumnejšie. O 4 hodiny sme vstali a bol olovrant a potom boli rôzne záujmové krúžky, kreslili, robili šarkanov, lepili obrázky atď. O 18.00 hod. sme opäť išli na more vrátili sme sa o 21.00 hod. Potom bola večera a po nej rôzne hry. Dvakrát bola diskotéka. V nedeľu nás navštívili aj rodičia a bola spoločná omša. Problémy žiadne neboli aj keď komáre a muchy vedia aj tu byť nepríjemné. Druhý tábor bol týždňový pre deti z chudobných rodín, ktorí k nám chodia pre potraviny. Tie boli menšie a bolo ich viac ako 26. Mnohé nevedeli rusky, len azerbajdžansky. Program bol podobný, len sme vynechali modlitby a katechizmus, aby sa priatelia mohamedáni nehnevali, že ich učíme niečo iné ako oni. Nechýbali vďaka zo všetkých strán, údajne sme molotci, že sme sa na niečo také dali. My to zase posúvame vyššie a hovoríme, že nech je aj za toto oslávený Pán.

Nestihli sme si vydýchnuť a v utorok 14.8. prišiel na návštevu nuncius Stefan Peter Zurbriggen z Tbilisi. Pretože pápež pôjde koncom mesiaca na návštevu Arménska, ktoré prakticky už 10 rokov vojensky okupuje 20% územia Azerbajdžanu a tak by sa mohlo zdať, že schvaľuje túto agresiu, preto nuncius sa to snaží u tejto vlády nejako vyžehliť a zjemniť. No i tak tu panuje názor, že Európa a katolíci sú na strane Arménska a že ho aj podporujú. Táto vláda chce, že by Sv. Otec prišiel pri tejto návšteve aj do Azerbajdžanu, čo je z jednej strany veľmi pekné, no pre krátkosť času asi nemožné. Posledná správa – od 27. do 31.8. sme mali komunitné plánovanie, pri ktorom sme sa všetci dobre cítili a čo sme naplánovali Vám hádam budem môcť písať celý tento školský rok. Ako vždy aj teraz Vám všetko dobré praje Marián.

P.S.: Lukáčovce až náhodou nezatopilo, tak mi Maroš napíš, či máš správu od Otca provinciála, keď tu bol na návšteve. Čaute.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

Narodili sa:

- 15.7. Samuel Rus – syn Martina Rusa a Evy
- 11.8. Sára Lazarčíková – dcéra Júliusa a Márie rod. Hanákovej
- 22.8. Radovan Horňák – syn Petra Horňáka a Evy

Odteraz spolu:

Tankovský Miloš a Lenka Žáčiková z Pastuchova
Hanák Marek a Šínska Tatiana

Blahoželáme:

- 50 rokov – Rus Peter 5.6.
  - Krásna Viera 10.7.
  - Hurtová Oľga 22.7.
  - Zacharová Dagmar 21.8.
  - Ďuriš Augustín 20.9.

- 60 rokov – Schmidt Hugo 30.4.
  - Chmelan Peter 12.6.
  - Rehuš Jozef 12.7.
  - Hargaš Anton 26.8.

- 70 rokov – Adlerová Mária 24.5.
  - Lukáčik Jozef 12.8. (Argentínska 113)

- 80 rokov – Lukáčik Jozef 25.5. (Na Tínie 41)
  - Antaličová Monika 9.7.
  - Osuská Mária 5.8.

- 81 rokov – Zemková Helena 30.4.
  - Zacharová Jolana 24.5.
  - Ravingerová Vilma 16.6.

- 82 rokov – Žáková Magdaléna 8.5.
  - Šešerová Anna 12.7.

- 84 rokov – Mikulová Brigita 11.6.

- 86 rokov – Gajdošová Serafína 12.4.
Šešera Štefan 16.6.
- 87 rokov – Zachar Vít 22.4.
Hanáková Filoména 25.5.
- 88 rokov – Gajdošová Anna 13.7. (J.Fándlyho 130)
Waldnerová Magda 18.7.
Gajdošová Anna 7.8.
- 89 rokov – Hrebíková Katarína 22.5.
Zachar Michal 22.9.
- 90 rokov – Gašparíková Alžbeta 7.4.
Bednáriková Bernardína 1.8.
- 92 rokov – Mazlová Oľga 12.6.
- 93 rokov – Gajarská Žofia 17.4.

Už nie sú medzi nami:

- Gajdošová Štefánia 1.4.
Gajdoš Michal 17.4.
Gajdoš Augustín 9.6.
Hanák Eliáš 14.6.
Gajdoš Ján 1.7.
Žák Michal 27.7.
Zemková Helena 18.8.
Hornák Radovan 23.8.
Pagáč Ľudovít 19.9.

Sčítanie detí alebo kto sa o rok pridá

To, že pre deti sa oplatí obetovať čas sme sa znovu presvedčili v sobotu 2.júna na futbalovom ihrisku. Organizovanie Medzinárodného dňa detí sa stalo v našej obci už tradíciou, takže organizátori o 14.00 hod. slávnostne otvorili krásne popoludnie venované iba deťom.

Na ihrisku súťažilo zhruba 150 detí nielen z Lukáčoviec, ktoré získali za každú absolvovanú disciplínu cukrík. Všetky disciplíny boli veľmi zaujímavé, deťom sa veľmi páčili o čom svedčí fakt, že skoro 3 hodiny sa striedali pri tej či onej guvernérke. Chlapcom sa pochopiteľne najviac páčila streľba zo vzduchovky. Tie deti, ktoré si svoje žetóny (cukríky) nezjedli, boli rozdelení do vekových kategórií a pri záverečnom vyhlasovaní výsledkov boli najlepší súťažiaci odmenení vecnými cenami ako napríklad knižky, písacie potreby, CD nosiče. Všetky deti dostali stostranové vymaľovávanky a pochúťkou bol ak

Čierny princ a tiež kofola, ktorú si mohli sami čapovať. Najväčšia radosť zavládla, keď im tesne pred diskotékou p. riaditeľka oznámila, že na nich čaká prekvapenie v podobe originálnej zmrzliny, ktorú im špeciálne pripravil Marek Gajarský.

Popoludnie pokračovalo diskotékou a tradičnou vatrou až do neskorých hodín.

Heslom „Spolu pre deti“ bol Medzinárodný deň detí úspešne ukončený s odkazom: „Decká, o rok sa stretieme!“

PodĎakovanie patrí Obecnému úradu, Základnej škole, Materskej škole, cukrárni Jadran – Marekovi Gajarskému, občianskemu združeniu Alexu, DJ Jožovi Bojňanskému a všetkým prítomným.

Miloš Gajdoš
zástupca starostu

VÝSTAVBA OBECNÝCH NÁJOMNÝCH BYTOV

Už v úvodnom príhovore som sa pár vetami dotkol aj výstavby obecných nájomných bytov. Po počiatočnej informácii, ktorú sme zverejnili v minulom čísle novín svoj záujem prejavilo skoro 50 záujemcov. Po spresnení podmienok získania bytu som mal s každým z nich individuálne pohovory, kde som im ukázal katalógový dom, ktorý by sa mal stavať a taktiež som im oznámil stanovené podmienky na získanie bytu. Pri výstavbe ide o to, že jej financovanie sa bude uskutočňovať nie celkom z obecného rozpočtu. 50% z obstarávacej ceny nám môže poskytnúť Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja ako nenávratnú a bezúročnú dotáciu (čo individuálnemu stavebníkovi nikto nedá) a druhých 50% sa financuje formou pôžičky na 30 rokov zo Štátneho fondu rozvoja bývania. Keďže pôžičku bude treba splácať, bolo potrebné stanoviť výšku nájomného tak, aby mohla byť pôžička splácaná nájomným. Nevyužili sme možnosť stanoviť nájomné v plnej výške (cca 6.000,-Sk mesačne), pretože ako obec nechceme na bytoch zarábať, ale chceme ponúknuť mladým ľuďom možnosť bývania tak, aby odtiaľto nemuseli za bývaním odchádzať. Nájomné sme teda stanovili len do výšky mesačnej splátky pôžičky, to znamená asi 2.600,-Sk mesačne. Presná suma bude stanovená dodatočne a jej pohyb môže byť smerom hore alebo dolu. Znamená to, že nájomca si vlastne byt počas 30 rokov spláca, ale býva hneď bez potrebného kapitálu a dostane – nazvem to – dar 50%. Aby sme sa vyhli prípadnému neplateniu nájomného z rôznych dôvodov, zriadime depozit, do ktorého bude musieť každý nájomca vložiť finančnú zábezpeku vo výške trojročného nájomného, ktorá však stále zostáva vlastníctvom nájomcu a pri ukončení nájomnej zmluvy (napr. pri odsťahovaní sa, pri splatení pôžičky zo ŠFRB) sa mu vráti späť prípadne znížená o jeho nedoplatky na nájomnom. Táto zábezpeka bude môcť byť splatená počas výstavby na tri splátky tak, že poslednú stačí uhradiť do dňa preberania bytu. Okrem uvedenej zábezpeky samozrejme bude nájomca mesačne platiť normálne nájomné. Po splatení pôžičky zo ŠFRB sa výška nájomného zníži. Čo je veľmi dôležité a výhodné, fond garantuje rovnakú výšku splátok počas celého obdobia splácania, to znamená, že aké nájomné bude platiť nájomca napr. v prvom roku bývania, také isté bude platiť napr. po 25 rokoch. Ako vieme, hodnota meny pritom klesá a ak zoberieme do úvahy iba mieru inflácie zistíme, že to čo sme kúpili na začiatku roka za určitú sumu, na konci roka už za tú istú sumu určite nekúpime.

Po oznámení podmienok dostali záujemcovia niekoľko dní na rozmyslenie a po tomto sa ich doteraz prihlásilo 35. Pretože jeden bytový dom má 23 bytov, nemohli sme sklamať zostávajúcich záujemcov, pretože podľa čoho vyberiete? Tak sme sa rozhodli, že sa budeme snažiť vybaviť, aby sa stavali dva bytové domy, ale druhý by bol o jeden vchod menší a tak vzniklo riešenie 23+15 bytov. Ide o 34 pekných trojizbových bytov (74m²) plus 4 veľké garzónky (46 m²).

Donieslo sa mi aj zopár hlasov, že ideme ničť park a prečo ideme ničť to, čo sme nerobili apod. Ja sa chcem týchto hlasov spýtať, či majú iný, lepší a hlavne rýchlejší návrh. Ak áno, sem s ním, lebo skritizovať je oveľa jednoduchšie, ako prísť s riešením. Skutočne bez irónie, kto má lepší návrh, nech príde, ja mu ukážem projekty bytových domov a nech na základe toho povie svoj návrh pozemku, ktorý bude vyhovujúci. Predlho sme si úporne premýšľali, kde by sa táto výstavba mohla realizovať. Obec nemá žiadne iné vyhovujúce pozemky a na rozširovanie intravilánu nie je čas. Ľahko by sa totiž mohlo stať, že po pol roku by sme síce mali pozemky, ale peniaze z fondu by už boli dávno preč. Ako jediné riešenie sa nakoniec po všetkých možných a nemožných úvahách ukázal súčasný park J. Fándlyho. Ale aj tu to bol problém, pretože parcely, na ktorých sa nachádza, nemala obec na liste vlastníctva a bolo ich treba vysporiadať, čo nie je vôbec jednoduchá záležitosť. Vy, čo ste to už robili, viete o čom hovorím. Navyiac časť parku (skoro 300 m²), ktorá patrila Slovenským telekomunikáciám sme museli dostať do vlastníctva. Pretože záväzné žiadosti o pridelenie bytu doteraz podalo 35 rodín, musíme uvažovať s dvoma bytovými domami, pričom na jeden potrebujeme šírku skoro 50 m. Pýtam sa teda ešte raz – kde ? A ak nebude kde, kto to vysvetlí tým 35 mladým rodinám ? Tu predsa ide o verejný záujem. Nechcem nič bagatelizovať, ani nikomu upierať zásluhy o park.. Navyiac si myslím, že mne poslednému tu niekto môže vyčítať nezáujem o ekológiu a zeleň. Stačí si prečítať predchádzajúce vydania našich novín. Ďalej, ako som už avizoval a verím, že mnohí ste si to aj všimli je fakt, že park, ale skutočný park, postupne realizujeme okolo kostola. Dobre vieme, že do parku v strede obce si nikto nepôjde posedieť, pretože ho dobré duše hneď budú ohovárať, že nemá čo robiť. Prepáčte mi tieto slová, ale niekedy skutočne nemáme ďaleko od Kocúrкова. Naozaj nestačí len mať ľútosť nad parkom. Ubezpečujem vás, že tú máme skutočne aj my, ale nemáme mať tiež ľútosť nad 35 mladými rodinami, ktoré majú bytový problém? Budme radi, že sa tu nespí, ale pracuje. Alebo je lepšie držať sa hesla Kto nič nerobí, nič nepokazí? Iste, máme demokraciu a v nej nemusia byť rovnaké názory. Ale dokážme aspoň vyargumentovať, zdôvodniť svoj názor a navrhnúť riešenie a ak to nevieme, podriadiťme sa väčšine. Vždy je lepšie pozeráť na vec radšej pozitívne, ako malicherne. Nakoniec je celkom pravdepodobné, že po záverečných terénnych úpravách bude stred obce krajší ako teraz. Treba pozeráť aj do budúcnosti, pretože sa tak vždy nerobilo a tak Lukáčovce klesli počtom obyvateľov z cca 1600 na 1000. S väčším počtom obyvateľov však súvisia aj ďalšie veci. Je to síce vzdialené, ale ide napríklad o možnosť vrátenia Základnej školy, o väčšiu šancu na dotiahnutie lekára, atď.

V neposlednom rade nesmieme zabúdať ani na ekonomickú výhodnosť, pretože sme realizáciu výstavby premysleli tak, že obec bude zároveň nielen investorom, ale aj zhotoviteľom teda realizátorom výstavby a tak nám len z výstavby a materiálu štát vráti na dani z pridanej hodnoty asi 3,5 milióna korún, čo je súčasný ročný rozpočet obce. Je to málo za pohnutie rozumom? Bolo by oveľa jednoduchšie vyhlásiť konkurz a zadať celú akciu

nejakej firme, ale to by obci okrem bytov nezostalo nič. Takto sa budú iné firmy podieľať na výstavbe ako subdodávatelia, starosti budeme mať aj my, ale bez toho to nejde.

Vidíte, vážení občania, že všetko máme dôkladne premyslené a že sa nejedná o živelnú akciu. A ak sa nám podarí dostať dotáciu, nech je nám prosím dopriaty pokoj na jej úspešnú realizáciu.

starosta obce

Dôchodcovia spomínajú

Pýtate sa na čo ? Okrem svojej dávno zašlej mladosti aj na pekné zážitky z výletu, ktorý sa uskutočnil tohoto roku v mesiaci júl na starobylý zámok Antol, na staré historické pamiatky v meste Banská Štiavnica a nakoniec aj na ozdravovací kúpeľ v Sklených Tepliciach. Ešte sa spýtajte za čo? Keď naši dôchodcovia sa stále ponosujú na nízke príjmy – dôchodky. Tak sa nám dostalo porozumenia z Obecného úradu, ktorý nám umožnil navštíviť tieto miesta a financoval nám dopravu.

Výbor Jednoty dôchodcov vyslovuje v mene všetkých účastníkov výletu srdečné poďakovanie vedeniu našej obce a dúfa, že aj v budúcnosti sa nám bude dobre spolupracovať.

Ďakujeme !

Výbor Jednoty dôchodcov
Lukáčovce

Nepříjemný včelí produkt – včelí jed

Včela, pokiaľ nie je podráždená, nezvykne útočiť na človeka a iné živé tvory. Agresivita včiel narastá pri silných pachoch okolia s výnimkou vône kvetov, rastlín a stromov.

Malé dávky včelieho jedu, pokiaľ nie je človek na včelí med alergický, povzbudzuje imunitný systém, ktorý hrá významnú úlohu v boji proti infekciám, cudzorodým látkam a bujneniu nádorových buniek.

Malé dávky povzbudzujú srdcovú činnosť, ale veľké dávky ju tlmia. Ak včela už pichla žihadlo, treba ho vyškrabnúť nechtom a to čo najskôr. Nikdy ho nevyťahovať prstami. Pokiaľ je to možné miesto vpichu čo najskôr vysať. Odporúča sa na vpich prikladať cibuľu alebo studené obklady. Vzhľadom na to, že ich hneď nemáme po ruke, osvedčil sa prostriedok, ktorý má každý človek vždy po ruke. Postihnutí, ktorí ho rýchlo použili mali len malú reakciu. Opuch a bolesť bola minimálna. Jedná sa o čerstvý ľudský moč. Ak sa vám zdá nehygienický, ale účinok je dobrý. Moč od zdravého človeka je vždy sterilný. Na postihnuté miesto, po odstránení žihadla, prikladať navlhčenú vreckovku močom. Týmto spôsobom môžeme stlmiť aj prípadnú alergickú reakciu. Včelí jed je močom neutralizovaný.

včelári

Národná rada SR schválila nový zákon o odpadoch

Ako sme už avizovali v predchádzajúcich vydaniach našich novín, s účinnosťou od 1. júla tohoto roka bol Národnou radou SR schválený zákon č.223/2001 Zb. o odpadoch, ktorým Slovenská republika zosúladiť svoje odpadové hospodárstvo s požiadavkami Európskej únie.

Tento zákon úplne mení filozofiu odpadov a výrazným spôsobom zasiahne do bežného, každodenného života nás všetkých. V prípade záujmu poskytneme na Obecnom úrade úplné znenie tohoto zákona každému záujemcovi, pretože oboznámenie sa s ním nie je povinnosťou obce, ale samotného občana tak, ako pri iných zákonoch. Neznalosť neospravedlňuje – o tom sa už iste mohlo presvedčiť veľa ľudí a z neznalosti tiež pramenia rôzne neopodstatnené úvahy a kritika zo strany občanov. Dôrazne preto upozorňujeme, že zákon o odpadoch neschválilo Obecné zastupiteľstvo v Lukáčovciach, ale Národná rada SR a tak v prípade svojej nespokojnosti s ním, obracajte sa prosím na kompetentné miesta, ktorým však v tomto prípade vôbec nie je Obecný úrad. Pretože vás však, vážení občania, chceme chrániť pred zbytočnými nepríjemnosťami, aspoň v skratke vás chceme informovať o najzávažnejších skutočnostiach vyplývajúcich z tohoto zákona.

Pôvodcom odpadu už nie je definovaná obec, ale občan a tak zákon stanovuje, že každý obyvateľ na Slovensku produkuje odpad.

Obec iba organizuje zber, vývoz a uskladnenie odpadov a nemôže už toto dotovať. Uhradza to z poplatkov, ktoré platí každý občan. Ďalej obec zabezpečí najmenej dvakrát ročne zber a prepravu objemných odpadov. Vývoz môže uskutočňovať iba organizácia, ktorá má s obcou zmluvu.

Komu vznikne iný odpad ako bežne, napr. pri stavebných alebo udržiavacích prácach alebo pri veľkom upratovaní, už nemusí chodiť na Obecný úrad s otázkou, kam ho má dať, ale je povinný sám si zabezpečiť z oprávnenej firmy (napr. Lobbe Nitra) kontajner, ktorý po naplnení nechá odviezť a firme za to normálne zaplatí. V tejto súvislosti upozorňujeme, že už nebude možné vyvážať takýto odpad na rôzne miestne skládky a teda už ani na skládku pod Domom smútku, ktorá bude po úprave uzavretá.

Taktiež odpad zo žump a septikov bude musieť byť riadne vyvážený a občan sa bude musieť preukázať potvrdením o tom, že tento odpad bol riadne vyvezený a toto potvrdenie musí uschovávať ešte 3 roky. Aj tento vývoz môže uskutočňovať iba organizácia, ktorá má s obcou zmluvu.

Každý sa musí zapojiť do systému zberu v obci a každý bude musieť preukázať, akým spôsobom likviduje svoj odpad.

Kto zistí, že na jeho parcele bol uložený odpad v rozpore s týmto zákonom, je povinný neodkladne túto skutočnosť oznámiť príslušnému Okresnému úradu a obci. Okresný úrad požiada Policajný zbor o zistenie osoby zodpovednej za umiestnenie odpadu a zistená osoba je povinná zabezpečiť odstránenie odpadu na vlastné náklady.

Zákon bude umožňovať Obecným zastupiteľstvám zaviesť v obciach tiež žetónový (lístkový) systém zberu odpadu. Ten je však naviazaný na systém separovaného zberu odpadu, čo je síce ekonomicky najvýhodnejší zber pre občanov, ale separovanie bude otázkou až nasledujúcich rokov, keď myslenie občanov dospeje k pochopeniu problému

odpadov a nezneužívaniu žetónového zberu, ako sme toho boli svedkami v minulosti tak, aby občan z dôvodu ušetrenia nevyvážal odpad kdekade po okolí.

Porušenie ustanovení zákona o odpadoch bude priestupkom, za ktorý je už možné uložiť pokutu do 5.000,-Sk.

Národná rada zákonom o odpadoch novelizovala aj zákon o miestnych poplatkoch, tým sa poplatok za odpad stal miestnym poplatkom a jeho rozpätie bolo Národnou radou stanovené od 80,-Sk do 1.200,-Sk na obyvateľa ročne. V praxi to bude vyzeráť tak, že výška poplatku v našej obci bude známa v decembri tohoto roka, keď zistíme, koľko sme zaplatili za vývoz a uloženie odpadu v tomto roku a na základe toho bude celá suma vydelená počtom obyvateľov a tak dostaneme výšku poplatku na jedného obyvateľa. Ako iste viete a ako sme to uvádzali už v predchádzajúcich číslach našich novín, výška poplatku sa výrazne zvýši, pretože zákon už neumožňuje obciam dotovať vývoz a uloženie odpadu. Zjednodušene povedané, za odpad bude domácnosť platiť tak, ako platí za elektriku, plyn, TV, rádio a iné. Pretože ustanovenie o výške poplatkov bude účinné až od 1.1.2002, v tomto roku sa doplácať nebude.

Obecný úrad

Milé deti,

máte od 4 do 15 rokov a máte záujem naučiť sa veľa nového, zahrať sa, zaspievať si alebo porozprávať sa ?

ERKO – Hnutie kresťanských spoločenstiev detí na Slovensku vás pozýva na pravidelné stretnutia na fare v Lukáčovciach.

S činnosťou eRka sú spojené i rôzne druhy aktivít, ako je napr. Detský čin pomoci, či koledovanie na Vianoce...

Ak máte záujem patriť do skupiny eRkárov môžete prísť:

- deti Materskej školy a 1., 2. roč. Základnej školy – v sobotu o 15.00 hod. na fare s vedúcimi: D. Kukučková a A. Bullová

- deti 3. a 4. Roč. základnej školy – vo štvrtok o 16.30 hod. na fare s vedúcimi:

D. Kludilová a M. Kludilová

- deti 5. a vyššieho roč. Základnej školy – v piatok o 15.30 hod. na fare s vedúcimi:

Z. Zemková a M. Bošanská

Ak bude záujem i starších detí a mládeže je možné vytvorenie ďalšieho stretnutia pre starších.

Bližšie informácie pre rodičov i deti môžu podať: Darina Kludilová, Daniela Kukučková a Zuzana Zemková.

Tešíme sa na nových členov a dúfame, že sa stretnúť páčia aj terajším členom.

S pozdravom

Darina Kludilová